

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 66/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ivana Perlakiho, bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajskej prokuratúry v Žiline, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Bratislave pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ivana Perlakiho **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ivan Perlaki, bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), v sťažnosti doručenej Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. februára 2005 namietol porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajskej prokuratúry v Žiline, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Bratislave pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby.

V podnete, ktorý ústavný súd považoval za sťažnosť (podnet bol zrušený ústavným zákonom č. 90/2001 Z. z.), sťažovateľ uviedol, že z označených orgánov verejnej moci naposledy rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý 23. septembra 2004 zamietol jeho

žiadosť o prepustenie z väzby. Po tomto rozhodnutí bol sťažovateľ prepustený z väzby rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. decembra 2004. Predtým rozhodoval Krajský súd v Žiline (16. marca 2004) a Krajská prokuratúra v Žiline (26. februára 2004 podala obžalobu na sťažovateľa).

Vzhľadom na tieto dátumy a na skutočnosť, že sťažovateľ bol 22. decembra 2004 prepustený z väzby, ústavný súd už nepovažoval za potrebné uvádzať aj ďalšie dôvody sťažnosti (nerozhodovanie o žiadostiach sťažovateľa, oneskorené rozhodovanie, prepustenie spoluobvinených z väzby atď.).

Okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sťažovateľ požadoval primerané finančné zadost'učinenie vo výške 340 000 Sk z dôvodu spôsobenia škody.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný sťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde). Ústavný súd je viazaný teda aj tým, proti ktorým orgánom verejnej moci bola sťažnosť podaná a kedy podľa tvrdení v sťažnosti naposledy tieto orgány rozhodovali vo veci sťažovateľa.

Podľa obsahu sťažnosti, ktorou je ústavný súd viazaný, prestal iný zásah (zbytočné prietahy) vo veci sťažovateľa (väzobné stíhanie) postupom Krajskej prokuratúry v Žiline, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Bratislave v čase, od ktorého uplynuli viac ako dva mesiace do doručenia sťažnosti ústavnému súdu (22. februára 2005).

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005